spiritum et econuerso. Fac ergo tu sicut fecit imperator. fac duos anulos. s. memorie et obliuionis. Isti duo anuli sunt oratio et ieiunium. vtrumque enim in effectu suo caret termino. Signum infallibile in multis terris est. quod mulier si portat anulum desponsata est. Et reuera quando homo se dat orationi et ieiunio signum est quod anima eius est sponsa xpi Oratio autem est anulus memorie quia precepit apostolus dicens Sine intermissione orate. Vtitur ergo homo oratione dominica ut deus memoriam eius habebit. ymmo angelus eam presentabit. Exemplo thobie ieiunium potest dici anulus obliuionis. quia retrahit et refugit ipsam carnem ne impediat vsum rationis et opus meritorium per que itur ad deum Studeamus ergo istos anulos sic nobiscum retinere ut vitam eternam consequi mereamur.

De veneno peccati quo cotidie nutrimur. Ca. xi.

Alexander regnauit potens valde qui magistrum arestotelem in suum doctorem habebat quod eum in omni scientia instruebat. Hoc audiens regina aquilonis filiam suam a tempore sue natiuitatis veneno nutriuit et cum peruenisset ad legittimam etatem erat tam pulcra et oculis hominum gratiosa quod multi per aspectum eius infatuati sunt. Regina eam ad alexandrum misit ut eius concubina fieret Visa puella statim captus est in amorem eius. et dormire cum ea volebat. hoc percipiens arestoteles dixit ei. nolite talia attemptare que si feceritis incontinenti mori enim eo quod ipsa sit toto tempore vite sue veneno nutrita. Quia autem verum sit probabo statim. hic est quidam malefactor qui per legem debet mori. cum ea dormiat et tunc si verum est videbitis. et sic factum est. Malefactor osculatus est eam coram omnibus. statim cecidit et mortuus est. Alexander hoc percipiens magistrum miro modo laudauit qui eum a morte liberauit. puellam matri remisit.

Moralizatio.

Carissimi Iste alexander potest dici quilibet xpianus bonus fortis et potens per virtutes quas in baptismo recepit qui potens est et fortis quamdiu manet in caritate et puritate vite. contra dyabolum mundum et carnem Regina aquilonis est habundantia rerum que hominem querit occidere spiritualiter aliquando: sepius corporaliter. Puella intoxicata est luxuria et gula que nutriuntur ex cibariis delicatis que sunt venena anime. Arestoteles est tua conscientia siue ratio que semper murmurat et contradicit illis que sunt anime nociua. et te impedit ne cum talibus immisceates. Malefactor est vir peruersus deo inobediens qui magis sequitur delicias carnis quam diuina precepta. talis tota die in peccatis dormit osculando. i. tangendo gulam et luxuriam per quos tactus spiritualiter occiditur Vnde sapiens. qui tangit picem coinquinabitur ab ea Studeamus ergo sobrie viuere quod poterimus ad eternam peruenire vitam.

De malo exemplo Ca. xii

Octo regnauit In cuius imperio erat quidam sacerdos lubricus. quod propter hoc subditos suos multotiens perturbauit et per hoc scandalizati multum erant Erat vnus prochialium suorum qui numquam interesse voluit misse ipsius dum celebrauit. Accidit quidam die festiuo quod tempore misse eius solus in campo deambularet et miro modo sitiebat intantum quod videbatur ei nisi sitim extinguerent more ret. Accidit dum ambularet venit ad quendam riuulum purissimi fontis. in quo viso incepit haurire et fortiter bibere. sed cum gustasset quantopluus bibit tantopluus sitiebat. intra se admirabatur dicens fontem huius riuuli querere volo ut de fonte bibam. dum autem ambulasset obuiauit ei quidam senex pulcher valde et ait ei. Rme quo tendis? Qui ait. vltra quam credi potest sitio Inueni vnum riuulum aque de quo bibi et quantopluus bibi tantoplus sitiebam. Ideo fontem huius riuuli quero ut de fonte bibam. si sitim extinguere possim. Ait Senex. Ecce hic est fons de quo riuulus procedit

sed dic mihi quare cū alijs christi
anis ad audiendum missam eccle
siā nō intrēsti? Et respōdit Vere do
mine-sacerdos noster execrabilem
vitā duxit q ipsū nō credo missas
mūdas celebrāre a deo placidas Ad
quem senex-Sit ḡvt tu dicis-Ecce
fons de quo tam dulcis aq riuuli
p cedit de cuius riuulo bibisti Re
spexit ille videnscq canem fetidissi
mū habentē os apertū per cuī os
a dētes totī fontis scaturitio ema
nabat mirabiliter-Qd dū ille p
spicatī agnouisset mente cōfusus
expauit toto corpore ptremescens
pter fetorē nō audebat gustare a
miro mō sitiebat-Quē senex intu
ens apt illi Noli timere q potasti
de riuulo huius fontis-nullā em
molestiā tibi geneābt Ille ḡ audi
ens gustauit-sitī extinguit et apt
O domine tam dulcē aquaz homo
nunquā bibit Apt senex Vide mō
quēadmodū hec aqua per os eārs
fetidi obfuato colore ppo et sapō
nec polluitur nec mutat Rarissime
sic est de missa per indignū sacerdo
tem celebrāta a ideo quāuis tibi dis
pliceat vita taliū sacerdotū: tamē
missas illorū debes audire-His
dictis senex euanuit ab eo-a qd vi
deāt alijs reuelauit Et post ḡ deuo
te missas audiuit a hāc vitā tran
sitoriā a instabilem ad quietē ter
minū deduxit q a corruptibili vi
ta ad incorruptibilē translatus est
Quod nob concedat Jhesus chri
stus marie filius-

Moralizatio-

Rarissimi iste īperator ē domi
nus noster ihs christī in cu
ius īperio id est in mundo est sacer
dos lubricus id est christianī perū
fus-Quia sicut sacdos habet ani
mas parrochianor custodiē sic et
christiani vtutes q̄s in baptismo
receperūt habent regere ac diligen
ter custodire ne polluant Iste ma
lus sacdos multos perdit malo ex
emplo Vñ beatus gregorī Quot
mala exēpla corā sbditis cōmittūt
tot animas perdūt-sic malī chri
stianī verbo a opere multos ad in
fernū trahit-Si talis fueris fac si
cut fecit ille parrochianus-ābula
per cāpos id est per regna a castra
donec venias ad vnum quē diligit
anima tua scilicet illū senē-Senex
est christus quē inuenies per opā
misericordie-ḡ prius oportet te bi
bere de riuulo: hicz nō extinguas si
tim-Riuulus iste de quo bibimī ē
baptismus: qui tantū sitim origi
nalis peccati extinxit ḡ si iterāto in
aderis in peccatum āplius per eum
extingui non poteris donec p cedas
ad istum fontē Fons iste est domi
nus noster ihesus christī Sicut de
seipso apt-Ego sū fons aqueviue
saliētis in vitā eternā Johannis
quarto-Riuuli vel xene istī fontis
sūt vba sacre scriptuē q sepius p
cedūt per os fetidissimi canis-ḡ ē
sacerdotis predicatorus peccatois
Querendū est ergo-cur scaturidō
puri fontis p os fetidi canis et nō
alterī animal manauerit? Respō
sio-sepius ī sacra scriptuā sacdotes
canibus cōparant Et sicut in cane
quatuor ḡ sunt iuxta istos vsus-
In cane bis bina sūt-et lingue me
dicā Rabis odōātus amor īteger
atq latratus-Sic a sacdotes ydo
nei circa salutem animarū in foro
predicationis penitentie et ofessio
nis quatuor has propetates fideli
ter debēt obseruāre-primo q sint me
dici ī lingua mulcēdo videlicz a lin
gendo vulnerā peccatorū ne nimis
aspere detergentur-Vulnera em a
vlcera canes lābunt-secundo-sicut
canis per odorem narium vulpē si
ue leporē īuestigat: sic sacerdos in
odore confessiōis vulpinas callidi
tates id est hereticas pūsitates si
ue falsitates q̄ad peccati detentio
nez-et leporinas timiditates q̄ad
pēi ostetacōez a vere desperacōez a lu
pinā a leoninā ferocitatē q̄ad veie

cōtemptū ⁊ alia huiuscemōi soler
ter ⁊ sbtilit̄ inuestigat. Tercō sic
canis fidelissim̄ aīmal esse scit̄ q̄ ꝑ
dño suo ac ꝑ fāilia dm̄ sui eius aīa
libꝫ ac ɔtra malos hoīes ꝑiculo se
expoīt: Sic sacdotes ꝑ fide catholi
ca ⁊ ꝑ salute aīaꝝ: nō solū ꝑrochi
aliū suoꝝ ꝫ etiā oīm fideliū xp̄iāo
rū corpꝰ et aīam dñt exponē ɔfidēt̄
iux̄ vbū dm̄. Jo. x. Bonꝰ pastor aī
mā suā poīt ꝑ ouibꝫ suis. Itē ioh̄
.j°. Cristus aīam suā posuit ꝑ no
bis. ita ⁊ nos dēmꝰ aīmas ꝑ fr̄ibꝫ
ponē. Qr̄to sicut canis suo latratu
fures ꝑdit. ⁊ thesaurū dm̄ sui ipōs
tollē non ꝑmittit. sic sacdos fidelis
est canis sūmi regis. latratu p̄di
catōnis. vigilātia iugl̄ orōnis. fur
tū. i. insidias ⁊ diabolicas machīa
cōnes de thesauro dñi sui. i. de aīma
ꝓximi sui. quā sūmo thezauro. i. p̄
cioso sanguine suo redemit dñs ie
sus xp̄s ꝓpellere non desistit.

De amore inordīato .xiij.

Quidā impator erat q̄ pul
crā vxorem hēbat quā mio
mō dilexit. Jp̄a p̄mo anno
ɔcepit ⁊ pepeit filiū quē mater mlt̄
tū dilexit. intātū q̄ singulis nocti
bꝫ in vno lecto iacebat cū eo. Cum
autē in etate tres ānos ɔpleuisset:
mortuus est rex. de cuius morte fa
ctus est dolor magnꝰ. Regina mlt̄
tis diebꝫ mortem eiꝰ plāxit. Cum
aūt sepultuē traditꝰ fuisset. regina
ꝑ se in castro quodā vixit hñsqꝫ fi
liū suū secū Dilexit tātū puerꝝ q̄ e
ius p̄ñtia carē nō posset. ambo sil̄ cō
tinue iacebāt donec puer. xviij. an
nos in etate ɔpleuisset. Videsqꝫ dia
bolꝰ amorē tātū int̄ mrēm ⁊ puerū
eius eos ad opꝰ nephariū sollicita
uit intātū q̄ filiꝰ mrēm cognouit.
Regina vo statim cōcepit. Cū aūt
imp̄gnata esset. filiꝰ totuꝫ regnū p̄
dolore dimisit ⁊ ad ꝑtes longiqs̄
accessit. Mater vero cū tēpus pari
endi esset filiū pulcherrimū pepit.
videsqꝫ paruulū natū statim illuꝫ
iugulauit scindens guttur eius ꝑ
mediū. ⁊ sanguis gutturis in pal
mam sinistre manꝰ regine cecidit.
⁊ facti sunt quatuor circuli rotūdi.
in hac forma. o o o o Regina nulla
arte potuit circulos euellere de maū
⁊ ꝓpter hoc intātū verecūdabaꝛ q̄
sp̄ habuit in illa manu cirothecaꝫ
ne circuli viderētur. Regīa ista be
ate vgini erat satis deuota. ⁊ tam̄
tātū verecūdabaꝛ q̄ ex ꝓp̄o filio cō
ceperat ⁊ filiū ꝓpriū occiderat q̄ nl̄
lo mō de hoc ɔfiteri volebat ⁊ tñ oī
qñdena de ceteris peccatis erat cō
fessa. Regina ista largas elemosi
nas ꝑ amore btē vginis marie di
stribuit. ab oībꝰ erat dilecta. qꝛ oī
bus grōsa. Accidit vna nocte q̄ e
ius cōfessor coram lcō suo flexis ge
nubꝫ quīquies aue maria dicebat
apparuit ei btā virgo ⁊ ait. Ego sū
virgo maria habeo tibi aliq̄ secre
ta dicere. Cōfessor gauisus est val
de ⁊ ait. O dña km̄a dic seruo tuo
q̄ tibi placent. Que ait. Regina re
gni istius tibi ɔfitetur. tñ vnū pec
catū ɔmisit qd̄ tibi non audet pan
dere p̄ nimia verecūdia. Die vo cra
stina veniet ad te cā cōfessiōis dic
ei ex ꝑte mei q̄ elemosine sue ⁊ orō
nes sūt in cōspectu filij mei p̄ñtate
⁊ accepte. p̄cipio ei q̄ de illo pecca
to confiteatur qd̄ p̄uate in camera
sua cōmisit. qꝛ filium vnicū occidit
rogaui ꝑ ea ⁊ remissū est ei pc̄cm:
si confiteri voluerit. Si vero dictis
tuis noluerit acq̄escere roga eā ut
cirothecā de manu sinistra deponat
⁊ in palma eius pc̄cm cōmissuꝫ nō
cōfessū videbis. si hoc noluerit: ci
rothecam vi extrahe. hijs dictis be
ata virgo maria euanuit. Mane ve
ro regina satis humilit̄ ɔfitebatur
de oībꝫ pc̄cis excepto de illo pc̄co Cū
aūt oīa dixisset que ei placuerūt. a
it ɔfessor. Dña ⁊ filia carissima mlt̄
ti multa loquūtur quaē sp̄ ī manu
sinistra vterꝰ cirotheca. Audacter